

عنوان مقاله:

مقایسه شیوه های مرسوم ارزیابی با شیوه های ارزیابی مشارکتی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی حقوق محیط زیست و منابع طبیعی زاگرس (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

محمود مرادی - کارشناس ارشد علوم اجتماعی و دبیر شورای پژوهشی فرماندهی انتظامی استا

خلاصه مقاله:

هر برنامه یا طرح با هدف رفع تنگناها و بهبود شرایط زندگی جامعه اجرا می شود و این جامعه است که بیشترین تاثیرات را از نتایج طرح ها و برنامه می پذیرد. از آنجایی که ارزیابی بخشی از فرایند هر برنامه یا طرح است لذا شیوه ها و ابزارهای ارزیابی باید به گونه ای باشد که بتواند واقعیت ها را توضیح دهد و این که واقعیت را چه کسی محاسبه کند مهم است. هدف: مقایسه شیوه های مرسوم ارزیابی با شیوه های ارزیابی مشارکتی. روش: این مقاله از نوع تحلیلی است که به روش اسنادی و با استفاده از منابع نظری و تجربی تدوین گردیده است. نتایج: از مقایسه این دو شیوه می توان نتیجه گرفت که شیوه های ارزیابی از ابتدا تا کنون چهار مرحله تکاملی را طی کرده یعنی از ارزیابی به معنای سنجش پیشرفت های فیزیکی صرف و از بیرون و کارشناس محور تا ارزیابی به معنای شیوه ای مشارکتی، کل نگر و انعطاف پذیر تکامل یافته است تا جایی که امروزه ارزیابی را ابزار تحلیل توسعه پایدار می دانند. هم چنین با توجه به مشارکتی بودن (دخالت همه ذینفعان و ذیربطان در برنامه) کل نگر، انعطاف پذیر بودن و نسبت مستقیم با توسعه پایدار، شیوه های ارزیابی مشارکتی مناسب تر، کارآمدتر و ماندگارتر است. از سویی دیگر برای کاربرد و نهادینه کردن شیوه های ارزیابی مشارکتی، نیازمند هم اندیشی سازمان های دولتی، دانشگاه ها، مراکز تحقیقاتی و سازمان های مردم نهاد در قالب همایش ها، جلسات مداوم، کارگاه های آموزشی و رسیدن به دیدگاه های فرا رشته ای و رفع موانع حقوقی و اقدامات عملی هستیم

کلمات کلیدی:

ارزیابی های مرسوم، ارزیابی های مشارکتی، تاثیرات اجتماعی، توسعه، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/174732>

